

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník 87

Číslo 47

18. listopadu 2007

Cena: 6 Kč

MINULOU SOBOTU SE KONALO 84. ZASEDÁNÍ ÚSTŘEDNÍ RADY

V Praze - Dejvicích se minulou sobotou konalo 84. zasedání ústřední rady. Pobožností na texty Ř 9,1-5 a 11. kapitoly od verše 16 a písní 289 zahájil jednání bratr patriarcha Tomáš Butta. Minutou ticha pak byla připomenuta památka sestry farářky Miloslavy Skálové, která zemřela 16. října.

Vlastní jednání zahájil ideovým referátem bratr patriarcha. Protože se po 8 měsících dostavil na zasedání zástupce pražské diecéze ing. Václav Mikulecký, jednalo se podle organizačního řádu o tom, zda je stále členem ústřední rady. Ústřední rada ukončila jeho členství podle § 31, odst. 3 organizačního řádu (z důvodu dlouhodobé neúčasti na zasedáních). Dále ústřední rada schválila uspořádání jednodenní teologické konference v Hradci Králové.

Ústřední rada schválila i následující prohlášení biskupského sboru Církve československé husitské k neonacismu: „Církev československá husitská zastoupená biskupskou radou dne 9. listopadu 2007 s rozhořčením přijala zprávu o připravovaném provokativním pochodu neonacistů (MND) Židovským Městem v Praze. Antisemitismus, nacismus a všechny projevy politického extrémismu jsou v rozporu s naší vírou a zásadami křesťanského života. Vyjadřujeme znepokojení nad tím, že se podobné jevy v naší společnosti stále objevují. Kládeme si otázku, co vede některé skupiny lidí k takovému jednání, které je v rozporu se základními hodnotami lidskosti.

Vlastní přítomností chceme vyjádřit solidaritu s nám duchovně blízkými židovskými sestrami a bratřími, se členy pražské židovské obce a dalších židovských obcí a organizací naší země.“

Ústřední rada mj. vyzývá náboženské obce, aby do 15. prosince nahlásily do diecézních kanceláří čas a místo konání pravidelných bohoslužeb, aby tyto údaje mohly být zveřejněny na církevních webových stránkách.

V organizačním referátu, který řídil plzeňský biskup Michael Moc, bylo mj. projednáván návrh několika náboženských obcí pražské diecéze na rozpuštění pražské diecézní rady pro neplnění základních povinností. V tomto roce se totiž nekonalo řádné diecézní shromáždění, takže pražská diecéze např. hospodář bez schváleného rozpočtu. Protože ústřední rada nemůže o rozpuštění diecézní rady rozhodnout, ve smyslu naší ústavy čl. 46, odst. 2) písm. c) schválila předání návrhu církevnímu zastupitelstvu, které je v této záležitosti kompetentní.

V ekumenicko-zahraněním referátu, který řídil bratr patriarcha, byla mj. schválena naše delegace na valné shromáždění ERC (bratr patriarcha Tomáš Butta, tajemník ústřední rady Karel Potoček a vedoucí tajemník pražské diecéze David Tonzar).

Vysluhování svátosti svěcení kněžstva ústřední rada schválila Tereze Šmejldové - Koselové z královéhradecké diecéze a Haně Rohlíčkové, která byla přijata do úřadu ústřední rady jako tajemnice sněmu.

Vysluhování svátosti jáhenského svěcení ústřední rada schválila Vladislavovi Pekovi, který bude od 1. ledna 2008 působit v královéhradecké diecézi.

Kazatelský cyklus pro rok 2007/2008 bude k dostání na vikariátech pro náboženské obce zdarma. Pro další zájemce je v dispozici v prodejné Blahoslav.

(red)

S dokončením rekonstrukce náměstíčka vyniká opravená fasáda budovy ústředí naší církve

CO NOVÉHO V NAZARETU

Zakrátko završí toto mladé diakonické zařízení naší církve již třetí rok své existence, a tak je namístě malý ohlédnutí i výhled do nejbližší budoucnosti.

V Nazaretu se uskutečňují tři hlavní projekty: Chráněné dílny, Sociální služby a Program pro volný čas dětí i dospělých. Následuje malá rekapitulace toho, jak si tyto projekty stojí, co se uskutečnilo a co plánujeme.

Chráněné dílny provozujeme dvě. Keramickou a textilní (tkalcovskou).

Naše výrobky se snažíme neustále inovovat, zlepšovat jejich kvalitu i vzhled. Dá se říci, že se nám to postupně daří, a máme radost, že některé z našich výrobků jsou už oblíbené a žádané, takže nestíháme jejich výrobu. Snažíme se rovněž reagovat pružně na poptávku a vyrábět i výrobky na zakázku. V poslední době nás těší zájem z prostředí naší církve, kdy již několikrát jsme vyráběli upomínkové předměty k nejrůznějším akcím a výročím našich sborů. Tkalcovskou dílnu jsme nyní museli přestěhovat do provizorních prostor, protože jsme "nedosáhli" na nájem, a tak vyrábíme jen omezené množství koberců, přehozů, tašek a taštiček. I tuto výrobu bychom však v budoucnu chtěli plně obnovit a rozvíjet (viz níže projekt Tkalcovna u kostela).

Sociální služby jako hlavní činnost Nazaretu jsou určeny osobám převážně s těžším handicapem. Jsme moc rádi, že se nám podařilo přečkat velmi těžké období včetně tohoto roku, kdy jsme dostali jen malou dotaci na provoz. Rovněž nebylo lehké získat registraci obou našich sociálních služeb, tj. Denního centra a Sociálně terapeutické dílny, ale díky Bohu i to se podařilo. Nyní se snažíme dostat všem dalším potřebným formalitám a předpisům, ale hlavně pečovat o naše klienty. Jsou to dospělí lidé – vozíčkáři, nevidomí, lidé po úraze či těžké nemoci... Snažíme se je začlenit do společnosti a do života a máme velkou radost z jejich pokroků a drobných úspěchů.

Věnují se u nás převážně dílenské činnosti (kromě dalších forem terapie) a potvrzuje se, že užitečná a smysluplná práce je terapií vpravdě výbornou. Chceme jednak, aby před našimi klienty byla otevřena cesta dalšího rozvoje (linie Denní centrum – Sociálně terapeutická dílna – Chráněná dílna) a dále, aby se cítili součástí "firmy", která produkuje výrobky kvalitní a užitečné. Vidíme, jak se pak cítí i oni užiteční a potřební. Chceme rovněž odlehčit jejich rodinám, aby unesli péči o své blízké a nemuseli je předčasně dávat do ústavní péče. V budoucnu bychom rádi přidali k našim službám i možnost ubytování v době pracovního týdne. Snažíme se pro naše klienty dělat i další akce: před prázdninami jsme byli na výletě – exkurzi, v létě jsme uspořádali Oslíka - pobyt v přírodě pro osoby s těžším handicapem. Před Vánocemi budeme hrát divadlo, uspořádáme společný oběd celého Nazaretu, naši klienti se účastní i některých námi pořádaných koncertů či církevních akcí.

Program pro volný čas už má v Borovanech a okolí své stálé příznivce. Kroužky (hlavně keramický) jsou neustále naplněné, daří se pořádat i různé řemeslné víkendy (košíkářství, batika, malování na hedvábí, drátování, předvánoční výzdoba, keramické kurzy aj.). Zcela zvláštní akcí je tzv. "šití panenek" – původně opravdu kurs pro ženy, které si ušijí panenku pro své děti jaksi "po staru". Nicméně nyní přicházejí jednou za

Pokračování na str. 3

TŘIKRÁT SE STANISLAVEM LAHODNÝM

LAST poprvé

– ohlédnutí ryze subjektivní

Kolegyně a kolegové bohoslovci vřstevníci vzpomenu. Od pondělí do pátku jsme mívali pravidelně s výjimkou středy, kdy se konaly studentské bohoslužby v holešovickém sboru, v osmnáct nula nula (před večeri, a já, příznám bez mučení, sedával s kručícím břichem, těše se, až seběhneme z pátého patra do podpalubí té ohromné budovy na večeri) večerní pobožnosti ve velké posluchárně bohoslovecké koleje v Dejvicích. Střídavě při nich kázali fakultní učitelé, duchovenští pracovníci ústřední rady, pražští faráři, zasedala-li ústřední rada, biskupové či diecézní tajemníci a jednou za týden bohoslovci, tuším od druhého ročníku výše. Kterýchosi večera, teď nevím, jestli to bylo v roce 1959 nebo 60, se za katedrou objevil asi padesátiletý muž, na první pohled intelektuálního vzezření, s trošku záhadným

úsměvem ve tváři, kterého jsem předtím občas potkával na schodišti církevního ústředí v tehdá Kujbyševově, dnes opět Wucherlově ulici. Nevím už, o čem kázal, na jaký text, jedno si však pamatuji: byl to strhující projev přednesený mimořádně kultivovaným hlasem. Tak jsem se seznámil – aniž

by se pochopitelně seznámil on se mnou – se Stanislavem Lahodným, šéfredaktorem Českého zápasu, rozhlasovým dramatikem a prozaikem, jehož jméno jsem znal – netuše do té doby, kam je zařaditelný, od dětství z rozhlasových her pro mládež, které se vysílaly každou sobotu po poledni na středních vlnách, na stanici, jež se tehdy jmenovala tuším Praha I nebo tak nějak.

Vzhledem k tomu, že na mne kluci od obecné školy v narážce na mé příjmení pokřikovali "Borovský" (a taky "kavoňu" podle jednoho z mých strýců, který jim uděloval ve škole "sardelle" a "koule", Stanislava Vrány, což je půlka mého českozápasového pseudonymu z let "normalizace" - ta první půlka byla podle jeho bratra, tedy také mého strýce, hanáckého sedláka a mého křestního kmotra Antonína), vyráběl jsem si "pro domo sua" na

Dokončení na str. 3

Malé úvahy o toleranci 5.

Minule jsme se zabývali trochu tím, čemu se říká rasová diskriminace. Myslím, že jí v celém kulturním světě rychle ubývá v souvislosti s tím, jak lidé cestují po celém světě a poznávají jeho rozmanitost. Ti, kteří už cestovat nemohou, prohlížejí aspoň barevné časopisy nebo sledují na obrazovce to, co se to po celém světě děje.

Dříve tomu tak nebylo. A tak máme doklady o tom, že v minulosti i lidé velice vzdělaní, moudří a slavní občas podlehlí momentální nechtivosti a dali volný průchod svým pocitům.

Svého času jsem dost podrobně studovala životopis Martina Luthera a využila jsem i starých pramenů ze 17. století, psaných sice česky, ale ještě švabachem. Psala jsem tenkrát do Českého zápasu seriál *Vlakem, na kole a pěšky za Martinem Lutherem* a při studiu jsem narazila na jednu zajímavost. Martin Luther byl do hloubi své duše uražen tím, že Židé nepřijali s nadšením jeho učení. Zřejmě o tom dost debatoval se svým přítelem Lukášem Granachem st. Výsledkem toho bylo, že společně vytvořili takovou skládačku, něco jako předchůdce komiksu, kde si ze Židů dělali legraci.

O tomto Lutherově poklesku se pozdější prameny nezmiňují. Pokud se však pozorně zadíváte na některé Granachovy obrazy, zjistíte, že Židy zobrazil dost nelichotivě a docela bych se vsadila, že ty tváře byly tenkrát všeobecně známé.

Přiznám se, že jsem tenkrát do své reportáže tento svůj poznatek nezařadila. Obávala jsem se, že by to mohlo být někým zneužito k protináboženské propagaci.

Prozradím vám také něco na Jakoubka ze Stříbra. V jednom jeho kázání jsem našla cosi, co mne přivedlo k výbuchu smíchu. Půvab nechtěného, opravdu líbezného. Jakoubek ze Stříbra se ve svém velikonočním kázání zmiňuje o tom, že Ježíš byl zbičován a že na něj Židé plivali. Ve svatém rozhorlení pak dodává, že to muselo být obzvlášť hnusné, neboť jak víme, Židé pojdají česnek...

Nuže, pokud jde o čichové vjemy, můžeme konstatovat, že Jakoubek ze Stříbra příliš tolerantní nebyl. Jak tomu bylo s tolerancí k cizincům v biblických dobách, si povíme zase příště.

Jindřiška Kubáčová

Z kazatelského plánu

25. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU

Vykupitel je živ a já ho uzřím

K Ježíši Kristu si přicházíme pro slovo života. Nechtějme se s ním přit. Nehledejme u něho zvědavě a senzacechtivě odpověď na kdejakou všetečnou a hloupou otázku. Křesťanovi stačí, že náš Spasitel přislíbil a zajistil svým věrným věčný život. Nadměrné pátrání po přesných detailech, jaké to bude na věčnosti, neslouží víře, naopak ji to může ničit. Blaženost vyvolených po vzkříšení převyšuje nejmělejší lidské představy a nedá se dokonce vyličit ani na základě našich pozemských zkušeností.

Vstup: Jb 19,23-27

Tužby:

2. Abychom důvěřovali Kristovým zaslíbením a poslušně se dali Spasitelem vést...
3. Abychom zůstávali věrnými služebníky svého Pána a v životě i ve smrti jen jemu chtěli náležet...

Epištola: 2 Te 2,13-3,5

Evangelium: L 20,27-40

K obětování: 1 Te 4,14

K požehnání: Iz 64,1-4

Modlitba:

Děkujeme, nebeský Otče, za dobrodiní každého liturgického shromáždění. Při nich nás ujišťuješ slovy Písma i svátostným obecenstvím, že tvůj nejlepší Syn chce být naším Pánem a že je nám nablízku jako Pastýř vedoucí své ovečky k věčnému životu. Kéž máme dosti na tom, co nám on sám zjevil a zaslíbil a neopovažujeme se klást mu všetečné dotazy z nemístné zvědavosti! Rač nás provázet a ochraňovat po všech čas pozemského putování. Dej nám sílu přemáhat pokušení. Osvobod' nás od Zlého. Přiveď nás nakonec do své blaženosti.

Vhodné písně: 13, 43, 58, 63, 88, 101, 105, 110, 163, 288

PŘEČTĚTE SI V BIBLI

Náš církve náleží k reformačním církvím, které mají za základ zbožnosti Písmo svaté. Ale v některých našich náboženských obcích se bohužel nekonají biblické hodiny. Proto postupně předložíme několik programů pro ty věřící, kteří se doma sami chtějí s Bibli. Věříme, že tato četba je bude inspirovat k zamyšlení a modlitbě.

O přímluvných modlitbách

Mojžíš se modlí za lid, který zhršil modloslužbou.

Dt 9. kap.

Samuel se úpěnlivě modlí za lid při kajícím shromáždění v Mispě.

1 S 7,2-10

Jeremjášova přímluvná modlitba.

Jr 14,7-9

Daniel vyznává hříchy svůj i hříchy svého lidu a v postu se u Boha přimlouvá za smilování.

Da 9,1-23

Nehemjáš přiznává hříchy synů izraelských a modlí se za lid i za sebe.

Neh 1,1-11; 2,1-10

Pán Ježíš se modlí za nás – své učedníky; velekněžská modlitba.

J 17. kap.

Apoštol Pavel z vězení v Římě ujišťuje dopisem křesťany v Kolosech, že se za ně nepřestává modlit.

Ko 1,9-14

Pavel vyzývá křesťany v Kolosech, aby se modlili za jeho kazatelské slovo.

Ko 4, 2-4

Pavel vybízí Efezany, aby se v modlitbách vytrvale přimlouvali za všechny bratry i za něj, aby mu bylo dáno pravé slovo.

Ef 6,18-20

Pavel žádá, aby se konaly prosby a přímluvy za všechny lidi, za vládce a za všechny, kteří mají v rukou moc

1 Tm 2,1-2

Ježíš je náš přímluvce u Boha.

1 J 2,1; Ř 8,34; Žd 9,24

O kajícínosti

Izraelci opustili Hospodina, byli za to trestáni a nakonec úpěli k Hospodinu a vyznávali svůj hřích.

Sd 10,6-16

Pád a pokání krále Davida.

2 S 11. a 12. kap.

Jak se Rechabeám pokořil, aby odvrátil Hospodinovo rozhořčení.

2 Pa 12,1-11

Bárúk v babylónském zajetí napsal knihu, která obsahovala vyznání vin a měla se číst veřejně v domě Hospodinově.

Bárúk 1. kap.

Ezdráš v kající modlitbě vyznává zpronevěru přesídlenců a hledá u Hospodina milost.

Ezd 9. kap.

Lidé vyznávali své hříchy a dávali se u Jana křtít v řece Jordánu.

Mt 3,1-6; Mk 1,1-8; L 3,1-20

Farizeova sebevědomá zbožnost a celníkova pokorná prosba o Boží slitování.

L 18,9-14

Jidáš pozdě činí pokání.

Mt 27,1-10

Vyznáváme své hříchy se žalmistou.

Ž 38,1-5.19-23; Ž 51

Jak Bůh působí v srdci člověka

Bůh zpytuje srdce člověka.

Jr 17,10

Bůh zná srdce člověka.

L 16,15; Sk 1,24; 1 K 4,5

Bůh zatvrdil srdce faraónovo.

Ex 4,21 + 7,3 + 9,12 + 14,4

Bileám mluvil jen to, co mu přikázal Hospodin.

Nu 23,5.12.16

Bůh zatvrdil ducha chešbónského krále Síchona.

Dt 2,30

Když byl za krále pomazán Saul, Bůh proměnil jeho srdce v jiné.

1 S 10,9

Saula provází družina bojovníků, jejichž srdce se dotkl Bůh.

1 S 10,26

Bůh dal Šalamounovi srdce moudré a rozumné.

1 Kr 3,12

Bůh naklonil srdce asyrského krále Dareia, aby podpořil obnovu jeruzalémského chrámu.

Ezd 6,22

Bůh naklonil krále Artaxerxa, aby povolil návrat Izraelců do vlasti.

Ezd 7,27-28

Po vyhlášení dekretu o vyhlazení Židů se Ester modlí, aby Bůh proměnil srdce krále.

Přidávky k Ester 4. kap.

Bůh má moc odebrat rozum náčelníkům země.

Jb 12,24

Bůh vymění kamenné srdce člověka za srdce masité.

Ez 11,19

Bůh osvěcuje srdce k poznání.

2 K 4,6

Bůh otevřel Lydii srdce pro víru v Krista.

Sk 16,14

Texty vybrala: Jitřina Kubíková

(Pokračování příště)

Nad Písmem

PLAMEN VZKŘÍŠENÍ

L 20,27-40

Mamí, mamí, proč má pejsek čtyři nohy a já jenom dvě? A proč je ta mrkvička oranžová? A proč mi říkáš, že se o pět moc vyptávám a ne o čtyři? A... Rodiče musejí čelit mnoha nevinným dotazům, než své děti něčemu naučí. Otázka v našem evangelijním příběhu nebyla nevinná. Tazatel se neptají jako malé děti, aby se něco dozvěděli. Svoji odpověď znají dopředu. Vystavějí těžko uskutečnitelný příběh, jehož pomocí chtějí podpořit svoji nevěru ve vzkříšení. Představa sedmi dohadujících se chlapů o jednu ženu je úsměvná, jak by se tenhle spor dal spravedlivě vyřešit?

Nedal, ale Ježíš se také nedal – chytit do nastrožené pasti. Po vzkříšení už se nikdo nežení ani nevzdává, říká. Zná pořádek budoucího věku, který se liší od toho přítomného. Ti, kteří na něm budou mít podíl, už nemohou zemřít, neboť jsou rovni andělům a jsou syny Božími, poněvadž jsou účastní vzkříšení.

Inu, to je nádherná vyhlídka, o které Ježíš hovoří. Zároveň jasně říká, že vzkříšení existuje, ovšem jen někteří jsou hodni jej dosáhnout. Jako důkaz použije vyprávění o hořícím keři (Exodus 3,2-6). Mojžíšovu pozornost tehdy zaujal pozoruhodný úkaz: keř hořel, aniž by jej oheň strávil. Obvyčejných keřů je spousta. Pořád u nich vidíme dokola to samé, zazelenají se, vykvětou, mají plody, uschnou, opadají. Možná mají tmy, možná nějakou větev větrem nebo zvěří ulomenou,

možná je něco užirá a ony s tím nemohou nic dělat. Co nebo lépe řečeno ko-ho to jen připomínají?

Keře ohni čelit nedokážou. Když přijde, shoří na popel a jsou rozfoukány do nicoty. Plamen Hospodinův, ač se někomu může jevit nebezpečným, jim neublíží. Bůh nechce ničit, ale získávat. U Mojžíše čteme, že hořící keř dokáže přitáhnout pozornost, dokonce skrze něj mluví Bůh a získává jedince do služby. Žádný popel rozvátý v nicotě ale věc, která bezprostředně předcházela egyptským ranám, velkému stěhování obrovského národa za svobodou. Keř, zachvácený Hospodinovým plamenem se může stát prvotním hybatelem velkolepých událostí.

A co je oním plamenem? V Písni písní (8,6) se dočteme: *Vždyť silná jako smrt je láska... Žár její – žár ohně, plamen Hospodinův.* Plamen Hospodinův, láska, na Golgotě byla silnější než smrt. Láskyplná Kristova oběť nás lásce vyučuje. Kristus o lásce mluví, lásku žije, vyzývá nás k následování a říká: *to vám přikazuji, abyste jeden druhého milovali.* Taková je cesta ze smrti do života. Člověk by se měl umět zastavit a sám se zeptat, jakým směrem po své cestě kráčí. Běžnému pozorovateli je to jasné: na začátku života se rodíme, na jeho konci umíráme.

Ježíš přišel na svět tenhle zjevný pořádek úplně otočit. Takové důležité poselství a saduceové na něj se svými dotazy. Někdy se nám stává, že jsme jako oni. Hlubáme o tom, co bude, až

bude, nebo co by bylo, kdyby tamto nebylo, a čas nám vyměřený ubíhá. Místo abychom žili a k něčemu byli, utíkáme k spekulacím a úvahám o věcech postrádajících smysl. Různá svědectví o životě po životě jsou v módě a knihy o zkušenostech s klinickou smrtí se dobře prodávají. Jenže všichni jejich vypravěči nejspíš nezemřeli úplně, když se mohli vrátit zpět do života a popisovat, jak úžasné to v té "smrti" bylo. Jediný Ježíš by mohl k tomu uvést zasvěcené slovo, ale neudělal to. Jeho cílem nebylo sdělovat pikantnosti ze záhrobí, nýbrž ukázat, že Bůh své věrné děti vzkřísí a vezme k sobě do svého království.

Dokážeme víc, než to jen číst nebo slyšet? Dokážeme doopravdy poslechnout? Zemřít (dohadům, všemožným konstrukcím, zbytečným dotazům...), abychom žili (láskou)? Hospodin není Bohem mrtvých, nýbrž živých. Těch, kteří jej poslechli a uvěřili mu, proto je Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův. Dokážeme-li i my Boha poslechnout, žít v LÁSCE a VĚŘIT mu, pak máme NADĚJI, že budeme hodni vzkříšení.

Pavel Pánek

Pane, dej, ať dokážeme přijmout plamen tvé lásky a umíme s ním správně zacházet. Ať v nás pohltí vše zlé, ať hoří bez přestání a učiní nás hodnými vzkříšení.

TŘIKRÁT SE STANISLAVEM LAHODNÝM

Pokračování ze str. 1
skládacím toaletním papíru časopísky a vymýšlel si všelijaké články, protože se mi zalíbilo s odvoláním na velkého KHB vyhledávat, co se dalo, o něm a pak vůbec o historii, zejména obrozenecké. (To mi snad ani nikdo neuvěří, že jsem v patnácti přečetl kompletního Jiráska a v návaznosti na něj, protože byl ve při s KHB - věřte ne- věřte - suchopárného a zejména v pró-ze šlešně kostrbatého Josefa Kajetána Tyla!) K dovršení všeho byl mým učitelem češtiny a dějepisu na jedenáctiletce (tak se jmenoval v první polovině padesátých let konglomerát měšťtánky a gymnázia, kdy dnešní ZŠ končila tzv. malou maturitou v 8. třídě a naostro se maturovalo v sedmnácti letech ve třídě 11., to vše podle nejedlovsko-stollovsky zpracovaného sovětského modelu, kde to ovšem stihlo žactvo a studentstvo - "Sovětský svaz, náš vzor!" - dokonce za pouhých deset let!) otcův přítel spisovatel Jindřich Spáčil. Nezapomenutelné a na léta, která se psala, nesmím otevřeně Spáčilovy výklady a následné diskuse mezi školními škamny ve mně probudily zájem o literaturu a novinářství, a v havlíčkovské kombinaci s teologií a zaujetím slavistickým mě dovedly k tomu, že jsem po příchodu do Prahy začal obíhat redakce a nabízel jim kdeco. Dokonce jsem na fakultě chtěl vydávat na stroji namnožený časopis, což mi hned po prvním (přiznávám, že mizerném) čísle bylo s velmi zvednutým ukazovákem zaraženo, že by na to musel být státní souhlas a že bych mohl ohrozit chod fakulty.

Psal se jubilejní rok církve (1960), pomalu se blížil jeho konec. O letních prázdninách jsem dělal v archivu své rodné náboženské obce pod dozorem nezapomenutelného br. faráře Fran-

tiška Martince poznámky k seminární práci na téma vzniku církve v našem hanáckém regionu. A že bylo o čem psát a bádát! Jen si to vezměte a přeberte: Pavlík - Gorazd, Spisar, Innocenc Kuchař atd. etc. A tak vznikly na podzim 1960 (to mi bylo 19) tři články: Před vznikem, Vznik a První léta ČČS na Kroměřížsku. Sjel jsem s nimi po zábradlí té velké budovy v Dejvicích z 6. patra, kde jsem za svých kolejných časů přebýval, do 2. patra, kde se nacházela redakce Českého zápasu, zaklepal a vstoupil.

Pozdravil jsem, představil se a sebevědomě (i když se mi ve skutečnosti třásla ruka i hlas) podal vladari a jedinému redaktorovi (!) týdeníku - který se v té době prodával i v novinových stáncích a našli jste jej i v čítárnách okresních knihoven - seriál těch tří článků (předtím přečtených, na několika místech do větší čtivosti připomínkových - což jsem akceptoval - spisovatelem Jindřichem Spáčilem) v rozsahu tuším šesti stran, a v úpravě, jaká se tehdy normativně v redakcích vyžadovala - třicet řádků po šedesáti strojopisných úhozech na stránku.

Velký LAST zvedl oči, pootočil se u stolu a pravil: „Vy jste bohoslovec a lítáte dost ztřeštěně po schodech, trochu si vás pamatuji. Tak vy byste chtěl tisknout v Českém zápase? No, dejte to sem, já se na to podívám, ale neslibuju vám, že to otiskneme. To je vaše prvotina, že?“ Zkroušeně jsem pokýval hlavou, že jako jo a bylo mi jasné, že asi můj první pokus o publikační činnost v Českém zápase tímto konstatováním skončil.

„Stavte se za týden, uvidím, co se s tím dá dělat.“ Takhle už mě předtím vyprovodili z pár redakcí. Třeba z SNDK (dnešní ALBATROS), kam jsem vtrhl s hrstí svých překladů povídek pro mládež z pera Lva Nikola-

jeviče Tolstého a Antona Pavloviče Čechova. Kde by mě bylo napadlo, že o čtvrt století později právě tam vyjde moje první knížka, překlad Wjelova Budyšínského pisáře a že redaktorkou té publikace bude paní doktorka Zuzana Ceplová, dcera Jiřího Trnky a Heleny Chvojkové a současně hlavní postavička překrásné dětské knížky z pera své maminky z roku 1940 Zuzanka objevuje svět.

Týden uplynul a já jsem se chystal, že se poptám, co jako s tím mým textem bude. Bylo odpoledne koncem týdne - šest, maximálně osm dní od chvíle, kdy jsem stanul tváří v tvář Stanislavu Lahodnému v majestátu jeho jediné (!) redakční místnosti, kde sám týden co týden dělal noviny vysoké úrovně (ale na toto téma si budeme ještě povídat) - vracel jsem se z města a u vchodu do ústředí, kde se už tehdy (a dodnes) na pravé straně vylepovalo nové číslo Českého zápasu pro veřejnost, jsem se zastavil, abych si je jako každý týden prohlédl. A co jsem tam nespáčil! Tuším to bylo na třetí stránce - pěkný dvoucicerový titulek *Před vznikem církve československé na Kroměřížsku*. Tak začal můj zápas se ZÁPASEM i s LASTEM, moje velké životní dobrodružství s tiskařskou čerň, dobrodružství, na němž mi byl velkým učitelem (a možná, svým způsobem, i přítelem a sympatizantem) Stanislav Lahodný, český novinář a spisovatel, husitský kněz a - podobně jako já fanda slávisťů, co nosí na bedrech tu sešívanou červenobílou košili s hvězdou a honí se za kulatým nesmyslem. Takže se nám do vyprávění dostane i pan redaktor Josef Laufer, taky slávista a náš první rozhlasový sportovní reportér.

Emil J. Havlíček
(příště: *LAST podruhé - jeho místo v dějinách české literatury*)

20 let od úmrtí Karla Rašky

Roku 1968 přijalo Valné shromáždění Světové zdravotnické organizace metodu epidemiologické bdělosti (surveillance) jako základ moderní epidemiologie ve světovém měřítku. Jejím autorem byl český lékař Karel Raška, zakladatel moderní československé epidemiologické školy.

Karel Raška promoval na Lékařské fakultě Univerzity Karlovy roku 1932. Po rozsáhlé praxi ve zdravotní službě v československé armádě pracoval v letech 1939-45 v pražském Státním zdravotním ústavu. V té době prosadil zavedení diagnostiky Rh faktoru a v Evropě prvních krevních transfúzí u fetální erythroblastózy (onemocnění plodu související s rozdílným Rh faktorem matky a plodu). Od dubna 1945 organizoval spolu s F. Patočkou pomocné akce při potlačování epidemie skvrnitého tyfu v koncentračním táboře Terezín.

Po roce 1945 patřil k předním organizátorům československého zdravotnictví. Organizoval transfúzní službu, zkoumal streptokokové infekce, zasloužil se o zkrácení léčby spály použitím penicilínu. Byl profesorem Lékařské fakulty hygienické Univerzity Karlovy, v letech 1963-70 ředitelem pražského Ústavu epidemiologie a mikrobiologie a současně ředitelem Divize sdělných nemocí Světové zdravotnické organizace. Měl významný podíl na vypracování strategie eradikace ("vymýcení") neštovic ve světě. Se svými spolupracovníky a žáky se zasloužil o podstatné snížení výskytu, případně eradikaci řady infekčních, a zvláště dětských nemocí v Československu. Roku 1970 byl českými "normalizátory" politiky a zdravotnictví penzionován.

(red)

CO NOVÉHO V NAZARETU

Dokončení ze str. 1

čas v sobotu lidičky šít stejné panenky pro UNICEF - na léky pro nemocné děti v Africe. Tak byla v sobotu 20. října ušita již stá takováto panenka. Úspěch má i cyklus "Večerů v Podzámčí". Jednou měsíčně se střídavě konají tři druhy pořadů. Cestopisný, poslechový (folk a country) a poetický večer. V cestopisných pořadech jsme již procestovali Japonsko, Maroko, Madagaskar a Mexiko a nyní se chystáme na Island. V poslechovém pořadu Dostavník Romana Holíka nás tento mladý nevidomý muž zasněně provází scénou folk a country a jeho Dostavník dokodrcal k nám, tuším, již čtyřikrát. Nejmenší nás navštívili jihočeský spisovatel Věroslav Mertl a písničkářka Eva Hynychová. Návštěvnost pomalu a jistě roste a to těší nás i pozvaně

hosty.

Kdybyste měli cestu do jižních Čech - zajedte se k nám podívat. Rádi vás uvítáme a dáme i tipy na výlety do krásného okolí. Kousek odtud je Trocnov, nedaleko jsou Třeboň, Trhové Sviny či Novohradské Hory. Adresu a kontakt najdete v kalendáři Blahoslav.

Pokud chcete podpořit naši činnost, je možno přispět na Štěpánskou sbírku naší církve, která bude tentokrát určena na rozjezd projektu Tkalcovna (nová chráněná dílna, kavárna na půl cesty a ubytování pro několik osob s těžším handicapem). Možno je také objednat si naše výrobky k prodeji při nějaké akci ve sboru anebo také objednat si náš zaručeně originální nástěnný kalendář na rok 2008. Krásné Vánoce přejeme z Nazaretu.

Karel Filip

PŘÍBĚH PATRIARCHY A UČENCE

Jaroslav Hrdlička: Život a dílo prof. Františka Kováře Příběh patriarchy a učence (vydal L. Marek, Brno 2007)

Bylo už nutné, abychom o životě naší církve v době obou totalit měli nějaký souvislý přehled. A je dobré, že se tohoto úkolu ujal člověk, který s onou dobou či s patriarchou Kovářem není vázán osobně, že je mladší (narodil se 1959). Tím byl sice vázán na svědectví jiných (svědků, pramenů, historiků), ale sám mohl ony děje popisovat spíš s odstupem, nezaujatě. Prošel spoustu dokladů a literatury (uvedeny jsou na 26 stranách). Pod textem je průběžně citováno 1871 odkazů, z nichž hlavní část tvoří odvolání na různé Kovářovy soukromé deníky a diáře, které byly autorovi rodinou dány k dispozici. Vlastní text a fotografie jsou na 470 stranách, následuje onen seznam použitých pramenů a literatury, německý sumář a rejstřík osob. V závěru je přehled autorovy bibliografie, která už dosahuje 83 titulů, a seznam dosavadních svazků edice Deus et Gentes, v níž práce vychází.

Musím přiznat, že jsem knihu začal číst až v její polovině - od let pouňorových, které jsem prožíval jako gymnazista a života církve se účast-

nil jen návštěvou bohoslužeb. Pak jsem začal sledovat i dění církevně-politické, abych je naplno prožíval jako bohoslovec (1951-55) a potom celá léta jako často překládaný farář. Problémy doby jsem ovšem vnímal "dole" t.j. v náboženských obcích - a kniha mi otevírá různé ty potíže, které musela řešit ústřední rada a patriarcha Kovář osobně.

Teprve potom jsem se při četbě vrátil na začátek - ke Kovářovu životu od dětství rolnického syna, jeho zájmu o studium a finančním potížím, které ho jako věřícího, ale kritického římského katolíka přivedly ke studiu bohosloví a pak k působení na římskokatolické bohoslovecké fakultě v Praze.

Knihou dále probírá Kovářův život v počátcích naší církve, při konfliktu s ústřední radou ve 30. letech, v obtížné době protektorátu, při popřevratové Ústřední národní správě naší církve, a publikuje prameny k řadě kritických událostí.

Je možné, že dosud žijící pamětníci budou v jednotlivých detailech znát ona léta jinak, z pohledů a zkušeností osobních či místních, a že se autorovi písemně ozvou. Ale myslím, že celkově bylo faktografické pojetí Hrdličkovy práce moudré; podařilo

se mu nejen splnit úkol, daný titulem, ale navíc z Kovářových a dalších svědectví zobrazit i téměř půlstoletí díla, zápasu i problémů celé naší církve.

Už proto knihu doporučuji; měla by být k půjčení aspoň ve všech našich náboženských obcích.

Radek Hobza
Publikaci je možné zakoupit v prodejně Blahoslav za 350 Kč.

Nové náměstí v Dejvicích

Starosta městské části Praha 6 Tomáš Chalupa 8. listopadu slavnostně otevřel náměstí s podzemními garážemi před budovou ústředí naší církve. Dříve nevyužitý prostor byl obohacen o zeleň, lavičky, vodní kaskádu a sochy koní. Jejich autor, akademický sochař a děkan výtvarné fakulty VUT v Brně Michal Gabriel, prozradil, proč se rozhodl právě pro koně. „Dnes je Praha přeplněna auty, ovšem dříve byla přeplněna koňmi. Jedná se tedy o připomenutí historie.“ Bratr patriarcha Tomáš Butta stručně připomněl historii budovy úřadu, která je dominantou náměstí, a dodal, že náměstí se jistě stane prostorem lidského setkávání, místem, kde lidé mohou vypnout - a to nejen motory svých aut.

Petra Štěpánová

Kalendář 2008

Diakonické středisko naší církve Nazaret přijímá objednávky na kalendáře pro rok 2008, které budou opět co kus to originál. Tentokrát bude tento závěsný kalendář otáčecí - vždy se stránkou na dva měsíce a jmény.

Koupí našeho kalendáře jednak pomůžete naší organizaci konající sociální služby pro lidi s handicapem a jednak získáte příjemnou dekoraci bytu či farní kanceláře.

Předpokládaná cena opět 220 Kč. Každý dvacátý kalendář vyhrává krásný dárek.

ZPRÁVY

Pozvánka na koncert

Náboženská obec v Šumperku, Gen. Krátkého 14, pořádá na první adventní neděli 2. prosince v 16,30 hodin "Koncert vynikajících melodií slavných hudebních skladatelů".

Účinkují: houslový virtuos Jaroslav Trdla, odchovanec světového houslisty mistra prof. Josefa Muziky, klavírní doprovod: Maruška Vintrová, absolventka kroměřížské konzervatoře.

Na programu je G. H. Händel, A. Corelli, J. S. Bach, G. Tartini, R. Schumann, P. I. Čajkovskij, A. Dvořák.

Úvodní slovo br. farář Mgr. Jan Sladovnik, průvodní slovo Petra Babničová.

(jt)

Advent v Rokycanech

Zveme na adventní pobožnosti do evangelické modlitebny v Rokycanech (modlitebna je pod nádražím). Počátek je vždy v 16.30 h – ve čtvrtek. Káže:

* 29. 11. Mgr. Milan Semilský, emeritní biskup

* 6. 12. Mgr. Zdeněk Břen, farář z Práhy-Radotína

* 13. 12. Mgr. Jiří Chytil, farář z Plzně-východ

* 20. 12. Mgr. Tomáš Procházka.

Těšíme se na vaši účast.

(rst)

Děkuvzdání v Čelákovcích

Dne 3. listopadu v Čelákovcích zavřeli s vděčností bohoslužbou díky přístavbu fary. Nejenom duchovní podporou Mgr. Jany Špakové a úsilím rady starších, ale i přispěním radostných dárců, členů náboženské obce a darů místních podnikatelů, byly dány do užívání čtyři krásně prosvětlené místnosti s příslušenstvím.

Díky za dary příslušní náboženské obci Praha 1 a také jiným náboženským obcím.

Slavnostní ráz oslavě dodala přítomnost bratra patriarchy Tomáše Butty, který nám posloužil Božím slovem. Písní č. 24 "Až potud nám pomáhal Hospodin z milosti" jsme se všichni připojili k chvále Nejvyššího. V průběhu bohoslužby zpíval čelákovický

ekumenický sbor vedený emeritním patriarchou Josefem Špakem. Modlitebnu pak zasvětil bratr patriarcha jejímu účelu krásným obřadem.

Důstojné zakončení oslavy připravil koncertem českobratrský pěvecký sbor Effatha především českými duchovními písněmi a českým humorem.

Zdeněk Kolářský, NO Kladno

Potkánýjúc sa za Kristom

Čas skutočne leť. A tak sa nám stáva, že vedľa nás kráčajú ľudia, ktorých považujeme stále za mladých a zrazu zistíme, že jeden konkrétny človek má 75 rokov. Potom si položíme otázku: „Kedy a ako som ho poznal? Aký bol?“ Musím sa poďakovať. Osobnosť biskupa ThDr. Gézu Erdélyiho som poznal ako v medzinárodnej ekumene, tak aj v slovenskej ekumene. Mal som možnosť vypočuť si kázne, ale aj odborné príhovory, o ktorých musím povedať, že boli výrokom nielen hlboko veriaceho človeka, ale taktiež výrokom múdreho biskupa, čo nemusí byť vždy totožné.

Je maďarského pôvodu s precíznou češtinou. Ale nielen češtinou. Komunikuje nielen nemecky, ale aj anglicky, čo je pre dnešný európsky život viac než nutné. Je to Stredoeurópan. Svojím myslením celkom nad hranicou štátu, so zmyslom pre veľkorysý humor.

Musím mu poďakovať aj za to, že vo chvíľach, keď naša cirkev potrebovala bezprostrednú pomoc, bol bez výhrad k dispozícii. Poskytol časť administratívnej pre potrebu našej cirkvi. S úsmevom a láskavosťou ma prijímal v Komárne na Jókaiho ulici. Pravidelne som s ním sedával v Ekumenickej rade cirkví, kde bol podpredsedom. Mnohé jeho príspevky dokázali eliminovať medzicirkevné napätie. Nehľádal prospech vlastnej cirkvi alebo prospech svoj. Je láskavý. S vrozeným milosrdenstvom k chybám iných. Neostáva teda než poďakovať. Jeho ľudskosť je krásna v jeho normálnosti. Pre nás, členov Ekumenickej rady cirkví, je bezpochyby obohatením nielen vo forme liturgických zvykov, ale aj vo forme osobitného teologického prejavu. A tak daj Boh, aby bolo viac takých

biskupov, o ktorých možno povedať, že išli za Kristom.

ThDr. Jan Hradil, Th.D.

Pohlednicový kalendář

Vedle rodinného kalendáře Blahoslav byl vydán královéhradeckou diecézí také měsíční pohlednicový kalendář na rok 2008 v ceně 40 Kč. Kalendář je možné objednat na adrese: Diecézní rada ČCSH, Ambrožova 728, 500 02 Hradec Králové, tel. 495 512 453, e-mail: dieceze@ccshk.cz.

(šk)

Šití talárů

Úřad ústřední rady, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6, hledá krejčího nebo krejčovou na šití talárů.

Bližší informace podá Mgr. Jitka Wendlíková, tel. č. 220 398 104, mobil: 724 142 467, e-mail: personallistika@ccshk.cz.

(red)

Nové číslo bankovního účtu ústřední rady

43-569530217/0100

Veškeré platby, prosíme, poukazujte na tento účet.

Setkání pedagogů

Komise pro výchovu a vzdělávání Ekumenické rady církví srdečně zve na další setkání křesťanských pedagogů a zájemců o tuto oblast. Setkání se koná v sobotu 24. listopadu od 9.45 h v Bratrské škole, Rajska 3/300, Praha 7-Holešovice.

Akce bude zahájena pobožností, následuje přednáška dr. Jeronýma Klimeše "Co víme o duchovním světě dětí a mládeže" s navazující diskusí. Po obědě od 13 h představí Bratrskou školu její ředitel, pan Bulř. Setkání bude opět uzavřeno pobožností.

Přihlášky zasílejte na sekretariát ERC, Donská 5, 101 00 Praha 10, nebo na e-mail: info@ekumenickarada.cz, do 20. listopadu. Konferenční poplatek činí 100 Kč a zahrnuje občerstvení a oběd.

(erc)

Cestománie

Pravidelný pořad Cestománie pořádá náboženská obec Praha 6-Dejvice každý poslední pátek v měsíci od 19 h v Komenského sálku, Wuchterlova 5. Tématem listopadové Cestománie, konané 30. 11., bude spleť, náročná, ale i povznášející cesta k violoncellovému umění.

Program:

- * Strhující živé vystoupení
- * Autentické zážitky a zkušenosti
- * Beseda s hudebníkem
- * Duchovní úvaha k danému tématu
- * Pohoštění, víno, čaj.

Všechny srdečně zveme.

(rst)

Studijní den

Ekumenická rada církví zve na 8. studijní den na téma Migrace, který se uskuteční 27. listopadu v Komenského sálku úřadu ústřední rady, Wuchterlova 5, Praha 6 od 8.30 h. Informace na www.ekumenickarada.cz.

(ph)

KALENDARIUM – LISTOPAD

19. 11. 1622 - Kardinál Dietrichštejn vydal generální pardon na Moravě. Účast ve stavovském povstání se neměla trestat "na hrdle", uvěznění byli postupně propouštěni na svobodu. Generální pardon se netýkal konfiskace majetku (tu prováděla komise v letech 1622-1624). Konfiskace se týkala 234 šlechtických osob a propadlo jim téměř 150 panství a statků; ušetřeny nezůstaly ani majetky 129 chudších šlechticů (odhad hovoří o 6 milionech zlatých).

20. 11. 1937 - Zemřel v Praze Karel Weigner (* 10. 4. 1874 v Batelově) - český lékař, anatom, nástupce zakladatele české moderní anatomie Jana Janošika v anatomickém ústavu Lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze. Svou vědeckou práci orientoval na topografickou anatomii, především ve vztahu k chirurgii, kineziologii (učení o fyziologii a mechanismech volního pohybu u lidí) a na studium lidských plemen a typů, při kterém byl odpůrcem rasistických teorií. Zastával mnoho univerzitních a společenských funkcí, byl významným pracovníkem v tělovýchovné organizaci Sokol, v níž dal podnět pro zřízení Tyršova státního ústavu tělovýchovného. Po Weignerově smrti napsal v nekrologu K. Čapek: *Náš život byl ochuzen o něco dokonalého, nač jsme vždy - i mimo měřítko vědy - vzhlíželi s radostí a pýchou.*

21. 11. 1347 - Karel založil na pozdějším Novém Městě pražském klášter na Slovanech (emauzský) pro mnichy slovanského obřadu (benediktinů východního obřadu, vypuzených z Dalmácie a Chorvatska). Karel hodlal navázat na starou domácí cyrilometodějskou tradici; klášter se měl stát zároveň střediskem pro misijní činnost mezi sousedními nevěřícími a rozkolnými Slovany na pomezí a v okolí Čech. Klášter byl vysvěcen 29. března 1372.

21. 11. 1627 - Konala se korunovace Ferdinandovy manželky Eleonory Gonzagové českou královnou. O tři dny později byl korunován císařův syn Ferdinand III. českým králem.

21. 11. 1902 - Narodil se v Praze Eduard Fiker (+ 3. 3. 1961 tamtéž) - spisovatel, překladatel a scenárista. Od roku 1933, kdy začal psát, vydal do konce války více než 40 románů, z nichž je nejvíce s detektivní zápletkou: Ochránce nebohých, Bílý kříž, Paní ze šedivého domu atd. Většinou se odehrávají v anglickém či americkém prostředí, a to na přání nakladatelů. Některé detektivky mají děj umístěn do prostředí ryze českého, jako například *Tajemný dům, Její hra, Paklích, Zinková cesta* a další. Vedle detektivek napsal Fiker i řadu knih humorných a dobrodružných. Po válce se stala slavnou jeho detektivní fantazie *Série C-L* a špiónážní román *Kilometr devatenáct*. Filmy natočené podle jeho scénářů patří dodnes k často uváděným televizním pořadům (*Krok do tmy, Třináctý revír, Na kolejkách čeká vrah a další*). Fiker rovněž překládal z angličtiny, napsal čtyři divadelní hry a několik filmových scénářů. Jeho celé dílo čítá na 90 titulů. Fikerův největší význam spočívá v tom, že začal psát detektivní romány v době, kdy česká literární detektivní škola teprve vznikala, a to zásluhou K. Čapka a Emila Vachka.

21. 11. 1987 - Zemřel v Praze Karel Raška (* 17. 11. 1909 ve Strašíně u Klatova) - lékař-epidemiolog, zakladatel moderní československé epidemiologické školy - viz i str. 3.

23. 11. 1457 - Uprostřed svatebních příprav náhle zemřel Ladislav Pohrobek (* 12. 2. 1440). Jeho smrtí se rozpadlo nedávno vytvořené habsburské českorakousko-uherské soustátí. Hned po pohřbu se rozšířila (a po staletí se tradovala) obvinění z královraždy, přičemž temný stín podezření z otravy padl zejména na Jiřího z Poděbrad. Novodobý průzkum zbytků kostí a tkání Pohrobkových pozůstatků na konci 80. let 20. století prokázal zhoubnou leukémií (rakovinné bujení kostní dřevě).

23. 11. 1792 - Narodil se v Chlumci nad Cidlinou Václav Kliment Klicpera (+ 15. 9. 1859 v Praze) - slavný dramatik.

25. 11. 1332 - Kralevec Karel zvítězil v bitvě u San Felice (u Modeny) nad lombardskými městy. Den bitvy připadl na svátek sv. Kateřiny, Karel úspěch přičítal její přímluvě, a proto ji po celý život horlivě uctíval. Poměry v Itálii byly spleť, stupňovala se nespokojenost s vládou Lucemburků.

23. 11. 1612 - Zemřela v Praze Vestonie (Westonia) Alžběta Johanna (* 2. 11. 1582 v Londýně) - humanistická básnířka anglického původu působící v Čechách. Pocházela z anglické šlechtické rodiny, která byla nucena, pravděpodobně z náboženských důvodů, opustit zemi. Po delší pouti západní a jižní Evropou se usadila rodina v severočeském Mostě, kde si za finanční podpory Petra Voka zakoupila dům a měšťanské právo. Vestonie byla na svoji dobu a české prostředí neobvykle vzdělaná. Ovládala šest jazyků (angličtinu, francouzštinu, italštinu, němčinu, češtinu a latinu), měla rozhled po evropské literatuře a politickém dění. Po smrti otce (1597) a přechodných finančních potížích, z nichž jí pomohli čeští humanisté, se přestěhovala s matkou do Prahy. Zde, obklopena příznivci, pokračovala ve studiích a psaní básní. Muži byla ve své době nazývána ženským Ovidiem, desátou Múzou či divem světa. Mezi jejími přáteli nechyběli J. Campanus, J. Carolides ani P. Stránský. V Praze se Vestonie provdala za Jana Lea Eisenšského, radu a vyslance anhaltského vévody na dvoře Rudolfa II. v Praze, s nímž potom měla čtyři syny. Všechny své děti, přestože zemřela ve věku pouhých třiceti let, přežila. Svě básně vydávala Vestonie v Praze, Lipsku a Frankfurtu nad Odrou. Půvabnost jejích veršů i vytríbenost a kultivovanost jazyka vzbudily ve své době velký obdiv. Častým tématem jí byly řecké a římské mytologické postavy, významné historické osoby i aktuální události (například *Povzdech k Ovidiovi, O pražské povodni*). Poprvé přeložil část jejího díla do českého jazyka její velký obdivovatel F. L. Čelakovský.

(red)

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

SPOR O VZKŘÍŠENÍ

Tak je nazvána perikopa V Lukášově evangeliu 20,27-40. Tento text budeme potřebovat k vyluštění dnešní tajenky. Vypište si z něj písmenka podle následujícího klíče: první číslo je verš, druhé udává slovo v tomto verši a třetí písmeno z daného slova. Postupujte po sloupečcích. Věta je to dlouhá, tak vám přeji hodně trpělivosti!

40,3,1	28,4,9	33,4,1	30,5,5
33,7,1	33,6,3	28,1,2	34,1,3
28,4,4	27,11,3	34,3,4	35,2,2
35,6,3	32,2,3	34,6,1	40,4,5
29,5,5	38,11,2	39,10,6	29,5,1
27,4,4	40,4,9	28,6,3	35,2,1
37,7,2	39,1,7	27,3,1	

(Řešení z minulého čísla: Spása.)

Jana Krajčířiková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířiková, Ivana Kyselová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: ceskyzapas@ccshk.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9